

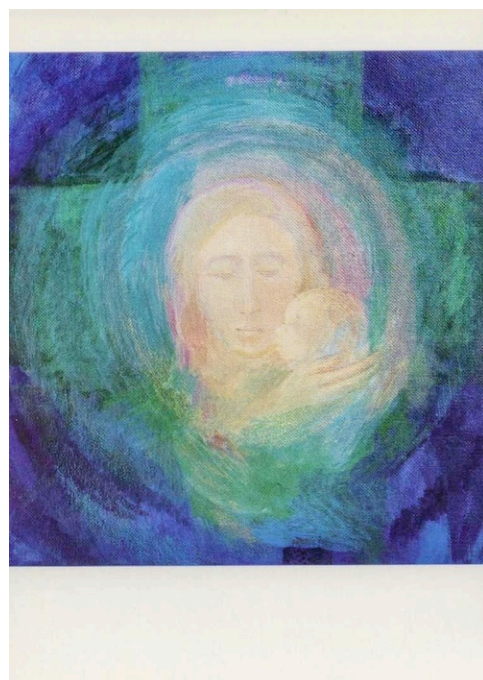
Relationer - ett jultema

Bland det första ett nyfött barn gör är att treva efter en relation i sin nya tillvaro. Det söker beröring, söker efter ett ögonpar som vill möta dess blick. Och vi vet hur avgörande den här första relationen är för ett barns utveckling, hur allvarliga

följder ett avvisande kan få. Skulle det då vara annorlunda när Gud föds i oss till julen? Är inte också här skapandet av en tidig relation högsta prioritet? Jesusbarnet blev avvisad av omgivningen redan innan födelsen. Det fanns inget rum i härbärgets. Också idag - i en tid som gäspande vänder sig bort och avvisar relationen med den andliga världen - är det svårt att hitta en plats i oss för Gud.

Gemenskap och vårdandet av relationer är ett av julens viktigaste teman. Så kan vi låta julen bli en ny början också på gamla relationer. Låta den inspirera oss till en sund relation med oss själva, våra medmänniskor och med Gud. För nu till jul, precis som varje julnatt, stiger Gud själv ut ur sitt ljus och sin glans och kommer till oss i vårt mörker,

trevande efter människohjärtan som har en plats fri för honom. Gud håller sig inte på avstånd utan söker närhet och beröring, önskar en relation med oss. Så stor är hans kärlek och omsorg att han blir människa för kunna vara en del av vår gemenskap. Han är född nu, alldeles nära oss för att inleda en relation som består. Är vi vakna nog att släppa in Honom, att låta Honom beröra våra hjärtan, att möta hans blick?

Maria - knutlöserskan

Knutlöserskan är en tavla som finns i Augsburg i södra Tyskland målad av Johann Georg Melchior Schmidtner på 1700-talet. Målningen avbildar Jungfru Maria som löser upp knutar i ett vitt band. Maria befinner sig i mitten av bilden. Hon står upp. Hon sitter inte och tronar inte och hon har inte heller något barn i famnen. Maria är upptagen. Hon tittar inte på betraktaren. Lugnt och koncentrerat tittar hon på sina händer, som håller på att lösa upp en knut. Maria har mycket att göra, eftersom det vita bandet som löper genom hennes händer har många knutar. En ängel räcker henne det långa knutna bandet. En annan ängel på hennes andra sida visar betraktaren vad som händer när en knut passerar genom Marias händer och lösts upp: bandet blir slätt och vackert igen. Det är våra själsknutar det handlar om, de som berövar oss vår frid och vår ro. Maria-kraften i vår själ är inte rädd för att röra vid och lösa upp dessa knutar. Hon säger inte: "Den här knuten är för komplicerad" eller "Du måste ta hand om dina egna knutar". Maria löser upp varje knut med stor, påtaglig empati. Ingen livstråd är avklippt. Budskapet i bilden förmedlar hopp och nya möjligheter. Förvecklingar löses upp, förvirring återställs till klarhet - med Marias hjälp.

